Numai conducător de club să nu fii!...

Citind acest fragment din viaţa celor cari au dorit mai mult ca oricine vacanţa footballistică, veţi fi in totul de acord cu noi

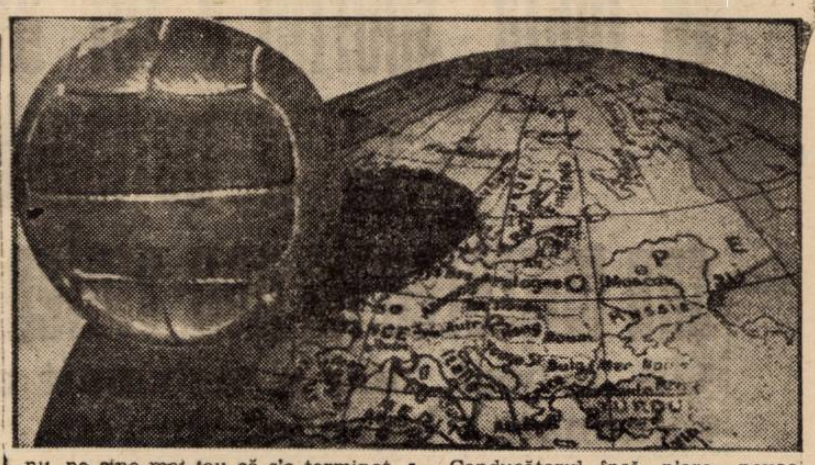

Footballul este în plină vacanţă. De trei săptămâni jucătorii — eroii principali ai marei drame „Divizia A" — îşi odihnesc picioarele, fie la gura sobei, fie la raze electrice, se înfruptă dintr'un concediu reconfortant şi dătător de noui forţe pentru un sezon agitat.

Dar nu numai ei au vacanţă. Mai sunt şi conducătorii, sau primii care se pot bucura de inactivitatea dictată de anotimp. S'au dus emoţiile matchurilor, au scăpat de necazuri, de contestaţii, acorduri comune, Rombol, de reparatul crampoanelor, etc. Sunt fericiţi.

Aceşti apostoli ai footballului nu de puţine ori blestemă ceasul când s'au făcut conducători de club, dar de multe ori sunt bucuroşi, mulţumiţi şi fericesc acea oră.

Căci e plină de farmec viaţa de conducător de club. Pentru ei şi pentru cei ce-o pot cunoaşte, orice constituie farmec: bucurie sau necaz, sau acea succesiune regulată de bucurii, griji şi mâhniri, acea agitaţie care frământă un club întreg în timpul campionatului.

Desigur, mulţi dintre dvs. n'o cunosc, n'au avut cum. Au stat în tribună şi au privit jocul, jucătorii, arbitrii. Nu ştiu ce se întâmplă sub tribune, acolo unde le-a căzut cândva prin crăpături, 5-10 lei, un creion, o batistă, mucurile de ţigări.

Iată: vă invităm să dăm o raită prin viaţa acelor cari se numesc conducători de club.

De unde începe viaţa unui conducător?

Desigur are un început: ceasul rău, primii paşi în sala clubului, un carnet de membru, o intrare gratuită.

Dar viaţa propriu zisă n'are început.

Şi nici sfârşit. Căci cine intră în sport nu mai iese.

Oricând îl vei vedea: Sâmbătă, Duminică sau Luni, în Mai, Iulie, Septembrie, iarna sau vara, el va fi veşnic agitat, mereu preocupat, cu griji.

Şi atunci, o vom începe noi de... Luni, pentrucă este începutul săptămânii.

...1. Luni

Ce are de făcut Luni?

A, da. Eri a plouat şi echipamentul trebue spălat. Un telefon la teren şi intendentul s'a executat. Apoi citeşte ziarele: ce scriu de matchul echipei, dacă este criticată sau lăudată. Scena variază.

Critică asupra matchului din ajun nu se face, pentrucă acest prost obiceiu occidental n'a putut pătrunde la noi. Cel mult se angajează discuţii ironice între jucători sau între ei şi „chibiţi".

Această zi poate fi şi zi de prime, dacă echipa a câştigat. Şi atunci, seara, cassierul suportă lungul şi obositorul pelerinaj al jucătorilor.

Principalul însă, este alegerea arbitrului pentru matchul următor. Imputernicitul clubului se prezintă la federaţie unde-şi caută adversarul: delegatul cellalt, cu care începe discuţii, de multe ori interminabile, pentrucă fiecare bănueşte pe cellalt sau fiecare are o listă de arbitri recuzaţi de gruparea sa.

In sfârşit, cad de acord, iscălesc „comunul acord" (uneori costă 1000 lei...) şi-l înaintează comisiei centrale de arbitri.

Aceasta deleagă un arbitru din lista prezentată sau, în lipsa acesteia, unul din oficiu.

Şi cu asta, ziua de Luni ia sfârşit.

2. Marţi

A doua zi, Marţi, se verifică echipamentele pentrucă după amiază este antrenament şi dacă timpul este prost, se pregătesc: ceaiuri, apă caldă, etc.

Conducătorul şi antrenorul sunt primii pe teren şi cronometrează sosirea jucătorilor. Notarea orei atrage amenzi.

Şi începe antrenamentul. Căldura şi frigul agită la fel pe conducători; dar mai ales cele de pe teren îl scutură ca în febră.

In sfârşit, antrenamentul ia sfârşit şi iată că vine seara.

Se întruneşte comisia campionatului naţional şi de, poate are vreo contestaţie de susţinut sau de apărat. Se duce, deci, iar la F.R.F.A.

Chestia asta este bucuroasă. Regulamentul trebue răsfoit din scoarţă 'n scoarţă, după articole de susţinut contestaţie sau de combatere. Pledoarii, incidente cu comisia şi apoi: „comisia intră în deliberare" şi trebue să aştepţi afară 5 minute până la două ore. După cum se deliberează.

Dar nu s'a terminat, căci s'ar putea întâmpla ca partea adversă să ceară — pe drept — un termen şi să i se acorde sau să i se respingă sau admită contestaţia şi atunci urmează apelul.

Totuşi, cu aceste mărunte divertismente se face noapte târziu şi din calendar mai cade o filă.

3. Mercuri

Nici n'apucă să se bărbierească sau să deschidă corespondenţa, că un telefon dela sediu îl anunţă că pe cutare jucător îl doare glezna. Dacă terenul are un cabinet medical, îl duce acolo şi d. dr. A. Ionescu îl supune la tratamentul necesar; dacă nu, atunci îi stă la dispoziţe d. căp. dr. Tr. Dumitrescu, care-i face băiatul bine.

De lucru mai este şi după masă. Rezolvarea corespondenţei cu străinătatea pentru un turneu, încheierea socotelilor dela matchul de Duminică, întocmirea foii materiale şi depunerea ei la F.R.F.A. Altfel, riscă să-i fie suspendată gruparea. Odată cu ea, dacă echipa se deplasează, se cere şi foaia de drum cu reduceri pe CFR.

Se poate însă ca gruparea să aibă astăzi antrenament şi atunci după masa este uşor pierdută.

Seara nu resimte oboseala zilei, pentrucă „şuetele", la sediu sau la FRFA sunt reconfortante. Sau are de susţinut un proces la comisia de transferări, ligă sau district şi iată-l transformat în avocat.

Iar dacă mai este şi sfârşitul lunei, plata salariilor necesită destul timp ca să-şi piardă încă o seară. Ca pe-o nimica toată.

4. Joi

De-acum încep munca mai serioasă. Şi emoţiile se fac resimţite în mod mai intens. Fireşte, emoţiile matchului care se dispută Duminică.

După masă este ultatmul antrenament şi cel mai important. Antrenorul lucrează serios, jucătorii la fel, iar în tribună, conducătorii — înconjuraţi de membri, suporteuri seu chibiţi — fac reflexii şi dau note.

— Cred că X este mai în formă.

— Da, dar nu se înţelege cu interul

— Se va înţelege! sau

— Nu modific echipa.

Dialogurile continuă până seara, când până la facerea echipei o mulţime de telefoane dela gazete îl deranjează tot întrebându-l ce echipă s'a format.

Uneori, dacă e gata alcătuită, le-o comunică; celeori se amână formarea echipei pentru a doua zi, Sâmbătă seara sau Duminică pe teren, fie pentrucă sunt în discuţie unul sau două posturi, fie pentru a nu anunţa echipa din motive strategice.

Nu numai atât.

Dela F.R.F.A. i se comunică: arbitrul Z este indisponibil, şi iar începe goana după un arbitru. Se găseşte imediat Joi seară sau nu se cade de acord cu delegatul echipei adresa şi atunci delegarea se amână pentru a doua zi.

Somnul este însă plin de vise.

5. Vineri

De dimineaţă intră 'n legătură cu FRFA şi întreabă de arbitru. Este o chestiune care-l va obseda în continuu până la confirmarea din partea arbitrului. Care, de

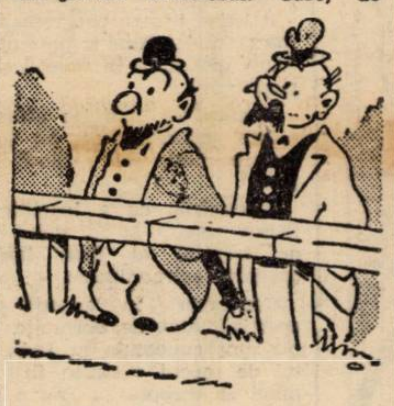

multe ori, se declară indisponibil.

După masă, altă harababură: trebuesc ştampilate biletele şi puse în vânzare la Zanuber. Dacă programul e cuplat, lucrurile se complică. Sunt patru delegaţi de grupare şi toţi vor să verifice tabloul biletelor puse în vânzare, dacă numărul corespunde, şi apoi să-l semneze.

De multe ori se 'ntâmplă că gruparea organizatoare n'are bilete şi atunci le împrumută sau face o cerere la administraţia financiară pentru hârtie filigramată. Toate sunt în funcţie de „clasă" conducătorului.

Intre timp, acesta face cele cuvenite pentruca jucătorul X — care este militar — să obţină permisie înainte de match. Căci se 'ntâmplă ca jucătorul să vină direct dela cazarmă la match...

Seara, are de susţinut un apel la FRFA şi comisia se 'ntruneşte greu. Săracu' „Nea Gogu" nu mai ştie de câte ori a măsurat coridorul în aşteptarea membrilor chemaţi telefonic. Ar începe să măsoare şi pereţii, dacă — din fericire — nu l-ar consulta cineva în legătură cu legitimările.

In treecăt, conducătorul îi aruncă 2-3 vorbe:

— Nea Gogule, ai grije să mă treci primul pe ordinea de zi...

Sus, la etajul I, Grigoriu îl anunţă că arbitrul nu a confirmat încă, dar că Tischler a vorbit cu el şi i-a confirmat verbal.

Alte emoţii, care vor lua sfârşit abia la match.

In plus, o nouă grije. Îi se prezintă — la FRFA — jucătorul Z:

— Mă doare genunchiul de nu mai pot. Trebue să-mi cumpăr nişte doctorii.

— Da', ce! — îl repede el — acasă ai trăit numai cu doctorii?

...Şi mai cu griji ca asta, mai cu povestea arbitrului sau a comisiei de apel, ajunge să se ducă acasă cu un taxi.

Gândul, însă, îi este tot la arbitru: vine sau nu vine? Şi dacă nu, pe cine mai iau că s'a terminat lista?...

6. Sâmbătă

Cu gândul acesta se scoală şi a doua zi. In plus, încep alte griji tot atât de mari, cum termină cu una, hop! că apare alta.

In primul rând însă, are grije să citească „Rombolul" publicaţia oficială a FRFA-ului. TREBUE s'o citească din prima şi până la ultima pagină, căci de! ferească Dumnezeu, a fost suspendat pentru vreo datorie, vreun litigiu, pentru nedepunerea taxelor de arbitraj sau a foaiei materiale şi e păcat să piardă matchul dintr'o prostie ca asta.

Şi apoi începe harababura cea mare: distribuirea invitaţiilor, angajarea controlorilor şi a cassierilor, ultimile dispoziţii cu privire la echipa care a alcătuit-o, în sfârşit, şi dacă clubul e cu stare, cantonarea jucătorilor.

Dacă-i vreo grupare mai săracă, toţi jucătorii au un consemn: la ora 9 seara acasă şi la 10 în pat.

Şi nu de puţine ori s'au văzut conducători făcând vizite inopinate pe la casele jucătorilor sau prin locurile unde aceştia au obiceiul să-şi petreacă Sâmbătă seara.

Asemenea vizite durează destul de mult pentruca ora 2 după miezul nopţii să găsească pe conducător prin cine ştie ce colţ al Capitalei. Dar grija lui e mare şi dragostea pentru club fără margini. Din contră, el ar fi mulţumit dacă ar constata că jucătorii l-au ascultat, n'au băut decât apă, s'au ferit de... iritaţii şi la 10 seara au fost în pat. Ora când se culcă el nu contează; poate să fie 2-3 sau 4 dimineaţa.

Şi-a făcut datoria, oricât ar susţine soţia c'o... neglijează.

7. Duminică

Emoţia matchului, cu care s'a culcat, îl sugrumă Duminică dis-de

dimineaţă. Şi-l stăpâneşte până la fixarea rezultatului...

Duminica însă, este zi mare şi din alte privinţi.

...O privire îl asigură că timpul e frumos sau nu, deci încasările sunt sau nu salvate.

Dimineaţa trebue marcat terenul, pentru ca după ce aceasta s'a făcut să se ducă la hotel. Aici jucătorii — supraveghiaţi de antrenor — sunt în hall şi aşteaptă să facă o plimbare de destindere.

Dacă n'au fost consemnaţi, jucătorii se întâlnesc la sediu.

Cuvânt de ordine: nici o iotă despre match pentru a nu agita pe jucători.

Scăpat de grija arbitrului — care a sosit Sâmbătă seara sau Duminică dimineaţa — el are una nouă: alcătuirea menu-ului. Chestiune foarte importantă. Căci înainte de match nu se mănâncă orice. Stomacul jucătorului trebue menajat.

Conducătorul însă, n'are nevoe de mâncare. Un sandwich mâncat în silă într'un taxi care-l duce din nou spre teren, este îndeajuns.

La teren, la ora 12, controlorii şi cassierii aşteaptă să fie repartizaţi.

Nici n'a apucat să pună la punct această chestiune şi publicul a început să bată la casse, pentruca — timpul trecând repede — să se trezească numărând jucătorii, dacă lipseşte cineva, chiar şi dintre rezerve; apoi îşi caută licenţele (lipsa uneia atrage o amendă, care — la rându-i — poate aduce o suspendare), trebue să completeze foaia de arbitraj, să verifice licenţele adversarului şi, eventual, să facă o contestaţie.

Amănunte mici, dar importante.

Pe de altă parte, bufetul pregăteşte limonadă sau ceaiu, după cum e vremea, iar în cabină trebue să răspundă la toate apelurile jucătorilor: îmi trebue o glezniră, un şiret, nu mă 'ncape chiloţii, etc. etc., şi trebue să prepare câte un rând de chiloţi şi tricouri de schimb, dacă plouă.

Marea şi mica farmacie sunt gata; una în cabină, alta pe tusea terenului.

Toate acestea sunt legate de emoţia care-l stăpâneşte încontinuu.

A început matchul...

Un conducător nu stă niciodată laolaltă cu ceilalţi spectatori. Se retrage într'un colţ şi acolo sau schimbă acele deta un „rever" la altul sau îşi bagă trabucul (ţigarea) în gură cu partea aprinsă (vezi d. N. Lucescu), sau ia forme de păianjen şi se agaţă de gardul de sârmă (vezi d. Titel Ursache)... In orice caz însă, ceasornicul suferă mult: este scos şi consultat mereu cu înfrigurarea care corespunde rezultatului de pe teren.

In pauză, sfaturi sau dojeni jucătorilor, antrenorului, întotdeauna încheiate cu încurajări, promisiuni sau ameninţări (conducătorii diferă mult între ei...).

Ultimile minute sunt întotdeauna veşnicii...

...Matchul a luat sfârşit. Dar nu şi grijile conducătorului.

Cu bucuria sau tristeţea în suflet, după cum s'a terminat partida, el trebue să fie prezent la socoteli. Incasările la un match sunt o contabilitate întreagă. Apoi începe plata controlorilor, cassierilor, după ce adversarul şi-a ridicat cota, iar arbitrul şi-a primit spezele cuvenite.

Iar dacă mai are şi neşansa ca matchul să se termine cu scandal, menţinerea ordinei dă multă bătaie de cap..

Seara diferă: veselă sau aminteri...

. . . . . .

A doua zi, activitatea reîncepe şi cu mici variaţii este aceeaşi.

In plus, doar o cerere care trebue susţinută la Biroul Federal...

. . . . . .

Aşa-şi petrece timpul conducătorul de club şi cum se vede, îi rămâne prea puţin timp şi pentru chestiunile sale particulare.

. . . . . .

Aşa şi niciodată aproape, nu-i altfel.

Mai vrea cineva să fie conducător de club?...
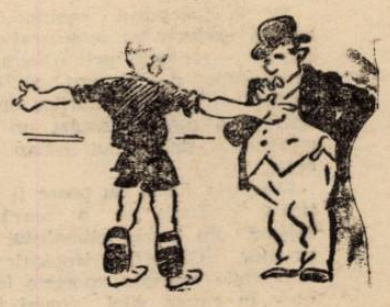
— P. G. —